

AAKAVE

A TAMIL MAGAZINE

FIRST CIRCULATION

12TH OCTOBER 1992

தோன்றி வளர்ந்து
சொதந்து அழிந்து
மறுபடியும் மறுபடியும்
புதியன தோன்றும்

ஆகவே

WELCOME

“மக்கள் பிரபஞ்சத்தின் எப்படி பார்க்கிறார்களோ அதே பார்வையை அடிப்படையாகக் கொண்டதுதான் அவர்களுடைய பண்பாடு”

“மன விகாரங்களைப் போக்கப் பயன் படாத கல்வி புத்தியில் நிறையும் பொழுது அத்துடன் மிகாசுதழும் செர்ந்து நுழைகின்றன”

ஸ்ரீமத் கவாமி கெவகாதுரானந்தர்

BUILDERS

&

GENERAL CONTRACTORS

R. RAVICHANDRAMOHAN COMPANY (PVT) LTD.

71, Thirugnanasampanthar Street,

Trincomalee.

22046

சுகவே

அச்சுரை
விட்டம் - இலுமலை
வெலியிடு
ஆகவே
கலாச்சார அமைப்பு
ஆகிய
சு. இ. அ. ஜப.

3	14	பார்வைகேற்ப	பார்வைக்கேற்ப
4	41	மறந்திருந்த	மறந்திருந்த
6	26	தேவேந்திரன்	இச்சொல்லை தவிர்க்கு
7	29	நம்பந்தகுந்தவளாக	நம்பத்தகுந்தவளாக
7	30	மோதிச்சிதறி	மோதிச்சிதறி
7	34	லாங்ஸ்டன் ஹ்யூக்	லாங்ஸ்டன் ஹ்யூஸ்
8	26	பெர்டோல்ட் பிரக்டிள்	பெர்டோல்ட் பிரக்ட்
9	05	டப்பபட	டப்பபட

பக்கங்களின் வரிசளிலுள்ள பிறழ்களை திருத்தியபின்

படிக்க ஆரம்பியுங்கள்

குறைந்த பட்சம் வாய் திறந்து

முதலில்-

என்னைத் திறந்து காட்டிக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு அவசியம்.

பாரதி உட்பட பலரின் பாதிப்பில் எழுதப்பட்டு கவிதைத் தொகுதி என வெளியிடப்பட்ட ஒரு புத்தகத்திற் காக இப்போது வெட்கித்துக்கொள்ள நேர்கிறது. தேடலின் பரப்பு அகலிக்கப்படுவதன் அவசியம் 86ன் பிற பகுதியில்தான் எனக்கு புரிய ஆரம்பித்தது. இப்போதெல்லாம் நிறைய வாசிப்பதால், கேட்பதால் விவாதிப் பதால் நிறைய உணர் முடிகிறது. சுருக்கமாக சொல்ல நினைத்தால் எனது பழைய முகங்கள் என்னிலிருந்து நாளுக்கு நாள் சரிந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. எனவேதான் மிக உறுதியாகச் சொல்கிறேன், ஒரு சஞ்சிகை நடாத்துகிற எல்லாத் தகுதிகளும் எனக்குக் கிடையாது. இயலுமான அளவு செழுமைப்படுத்துகிற விமர்சனங்கள் மூலம் என்னை நெறிப்படுத்துங்கள்.

ஒரு சஞ்சிகை மூலம் உலகத்தைப் புரட்டிவிடலாம் என்னும் போலித்தனமான பிரமையோ சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஒரு புதிய திருப்பு முனையாக இது அன்மையப் போகிறது எனும் அசிங்கமான நினைவுகளே எனக்குக் கிடையாது. ஆயினும் கனவில் வருகிற அதிகாரிக்கும் தூக்கம் கலைந்து எழுந்து நின்று சல்யூட் பண்ணும் சிப்பாய் மாதிரி ஆக்கிவைக்கப்பட்டிருக்கிற வாசகர்களை மீட்க இயலுமான வரை 'ஆகவே' என்னால் பயன்படுத்தப்படும். போலியான படைப்புகளையும் படைப்பாளர்களையும் அடையாளம் காட்டுவதன் மூலம் வாசகர்களை நல்ல படைப்புகள், படைப்பாளர்கள் பக்கம் நோக்கி நகர வைக்கலாம் என்பது எனது எண்ணம்.

அந்த வகையில்-

பலரை- பலதை தயவு தாட்சண்யம் இன்றி இனிவரும் வெளியீடுகளில் கேள்விக்குள்ளாக்கவுள்ளேன் எனவே பத்திரிகை நாகரீகம் கருதி தயாிக்கப்பட்ட விமர்சனபூர்வமான குறிப்புகளை- கருத்துக்களை உங்களிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை-

ஒரு தமிழ் சஞ்சிகையின் தொடர்ச்சியான இருப்புக்கு தயவு செய்து ஒத்துழைப்புகள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நவீன ஓவியம் பற்றிய குறிப்புகள்

இதுதான் ஓவியம் எனவாதிட்டு நிரூபிக்க முற்படுகிறவனின் முகத்தில் ஓங்கிக் குத்த வேண்டும் போல் இருக்கிறது. ஓவியத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கொடுக்க முற்படுபவர்களைப் பார்த்து மட்டுமல்ல இந்த ஓவியத்தின் மூலம் என்ன சொல்கிறீர்கள் என ஓவியனையே கேட்கிறவர்களைப் பார்த்தும் சிரிக்கவேண்டி இருக்கிறது. பாதிப்பின் விபரிப்பே கலை. ஒருவன் எழுதிக்காட்ட, ஒருவன் செய்து காட்ட, ஒருவன் இசைத்துக்காட்ட, இன்னொருவன் வரைந்து காட்டுகிறான். இயல்பான விடயம்தான் விசேடங்கள் இல்லை. பரிச்சயமும் பயிற்சியும் இல்லாமையால் புதினமாகத் தென்படுகிறது. புரிந்து கொள்கிற அளவுக்கு ரசனையை வளர்த்தெடுத்தல் அவசியமானது. அனேகமான அதிசயங்கள் உள்ளடக்கியிருக்கும் ஒரு நவீன ஓவியத்தின் குழப்பநிலை, இருண்மைத்தனம் இவைகளால் சோர்வுற்றுப் பின்வாங்கி செல்பவனை ஒரு உன்னத ரசிகனாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. பிரதிபண்ணல் கிரமத்தனம் ரசிகனைத் தூண்டுவன ஆயினும் ரசனை குறித்த தளமொன்றுக்கு விரைசையில் இத்தூண்டுதலும் அருவருப்பூட்டத்தக்கதாகின்றது. நேர்காட்சிகளின் பின்னணி உண்மையும் அதனூடான பாதிப்பின் பிதிரபலிப்பும் நவீன ஓவியத்தில் விரும்பப்படுகின்றது. இதனால்தான் ஆழமான படிமங்கள் சித்தித்து அனுபவிக்கவும் புதியனவற்றைத் தரிசிக்கவும் உதவுமாப்போல் எளியபடிமங்கள் உதவுவதில்லை. மாறாக உடனே அல்லது சில நிமிடங்களில் விளங்கவைத்து தேடலின் விரிசலைக் குறுகவைக்கிறது என ஒரு ரசிகனால் அடித்துச் சொல்ல முடிகிறது.

போட்டிகளுக்கென தலைப்புகளுக்குள் அல்லது குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்களுக்குள் கண்காட்சிகளுக்கென, அட்டைப்படங்களுக்கென, திட்டமிட்டு அனுபவங்கள் தணிக்கை செய்யப்பட்டு வரையப் படுவை ஓவியங்களாய்ப் படவில்லை. ஓவியம்தான் என்ன! ரசிகனை இடைஞ்சல் செய்பவை போல் தோன்றி ரசிகனுக்கு சவால்விட்டு - தத்துவார்த்தப் புதைவையும் ஆழமான படிமங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு - மறு படிமறுபடி தேடலுக்கு நிர்ப்பந்தித்து - அதிகபட்சமுயற்சிக்குத்தள்ளி - வேறுவேறாய் பல் அர்த்தமானதாய் நோக்க உதவி - ஆன்மாவை உசுப்பி - உறங்கும் உணர்வுகளைக் கிளறி - அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தி - பெரிய பிரபஞ்ச ரகசியங்களைப் புதைத்து வியாபகமானதாயுள்ள ஓவியங்களையே, செழுமைப்படுத்தப்பட்டு மேல் நோக்கி நகர்கிற ரசனை நவீன ஓவியம் என ஒப்புக்கொள்கிறது.

அவ்வகையில் -

இந்தக்கோடுகள், தூரிகை அசைவுகள். வர்ண உபயோகிப்புகள், வெளிகள், முகங்களை இழந்த மனிதர்கள் அல்லது முகமற்ற உருவங்கள். இயல்பை மீறிய உடற்கூறுகள் இவைகளுக்கு அப்பாலும் - வெகு அப்பாலும் தரிசனம், பாதிப்பு இவைகளின் வெளிப்பாட்டில் ஒரு ஆன்மா எதைத்தேடுகிறது - எதைப் பேசுகிறது - எவ்விதம் ஆவேசம் கொள்கிறது என்பதான தாங்கு நிலையைக் கொண்டதே நவீன ஓவியம் எனச் சொல்லமுடியாதா? இந்தக் காற்று வெளியின் துகழ்களை விலக்கி மிதமான வேகத்துடன் நிதானமாக ஊர்ந்து வருகிற ஒரு ஒலி ஒழுங்கின் கோடு செவிப்பற்றையை அவஸ்தையின்றி கீறிச் செல்கையில் மாயக்கரங்களின் தழுவலுக்கு மனம் சம்மதிக்கிற மாதிரி, வர்ணங்களின் விழிசூட்டான மெல்லிய நுழைவினில் வேறுவேறு உலகங்களை அழைத்து வரும் ஒருவனை தவறிப்போன நாணயத்தை ஒரு மணற்பரப்பில் விரல்கள் கோர்த்துத் தேடுகிற ஒருவனாய் - அகழ்வாய்வின் போது நுணுக்கமாய் நிலத்தை அகழ்ந்து செல்லும் ஒருவனாய் - எட்டிய சூவியலுக்குள் ஒரு பேரொளியைத் தேக்கி வைத்திருக்கிற கல் ஒன்றைத் தேடும் ஒருவனாய் - எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வாழ்க்கைக்குள் ஊடுருவிச்சென்று அதன் வோகளைத் துருவிப்பார்க்கிற ஒருவனாய் என எவ்வாறெல்லாம் பார்க்கத் தோணுகிறது. இவனையே நவீன ஓவியன் எனச் சொல்வதில் யாருக்கேனும் வருத்தமுண்டா?

□

1937 - ஏப்ரல் 26. இந்தத் திகதி எம்மில் எத்தனை பேருக்கு ஞாபகமானது என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஸ்பெயின் நாட்டின் குவார்னிகா நகரீய நாளிவிமானப்படை நடர்த்திய முதலாவது சர்வாதிகாரக் குண்டு வீச்சு நிகழ்ந்த திகதி இது. எந்த டயரிகள் குறிப்பெடுத்துக் கொள்ள மறந்திருந்தாலும் எந்த ஏடுகள் பதிவு செய்யத் தவறியிருந்தாலும் இந்த உலகின் கடைசி மனிதனுக்கும் எடுத்த அச்சொல்லுமளவுக்கு பிக்காஸோவின் தூரிகையும் வர்ணங்களும் தனது பாணியில் 'குவார்னிகா' எனும் ஓவியமாகப் பதிவு செய்து வைத்துள்ளன.

ஒரு சந்தேகம் என்னவெனில் -

பேருக்குள்தானே நாம் வாழ்கிறோம் இன்னும் குண்டுவிச்சு விமானங்கள் வட்டமிடுகின்றன. பிரங்கிக் கப்பல்கள் வந்துபோகின்றன. டாங்கிகள் கிராமத்துக்குள் நுழைகின்றன. இப்படி எம்மில் யாராவது ஒருவனின் தூரிகை எமது இருப்பை விசாரித்ததா? எமது உலகத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியதா?

இன்னும் கூட நவீன ஓவியங்களின் உள்ளாந்த அழுத்தத்தைத் தம்மில் படிய விடாத அல்லது அவ்விதம் கிடைத்த வாய்ப்புகளை முன்னெடுத்துச்செல்லத் திராணியற்ற ஓவியர்கள், இன்னும் வர்ணங்களுக்குள் உருவங்களை மட்டும் (வாழ்க்கையைத் தவிர்த்து) தேடிக்கொண்டிருக்கிற - பிரதி பண்ணல் மாதிரித்தளங்களுடைய ஓவியர்கள், தமது பாதிப்பில் இருந்து விடுபடமுடியாத சீடர்களைக் கொண்ட ஓவியர்கள், புறநிலையின் அதிதவிச்சின் சுழிக்குள் சிக்கிக்கொள்ளக்கூடாது எனும் அச்சம் தோய்ந்த தப்பித்துக்கொள்ளும் மனோநிலையில் குறியாய் இருக்கும் ஓவியர்கள், உடற்கூற்று மரபு நிலையில் இருந்து கிஞ்சித்தேனும் விடுபடமுயலாத - விரும்பாத ஓவியர்கள், இவர்களே எம்மத்தியில் அபரிமிதமான மூத்திரைகளுடன் கொலுவீற்றிருக்கின்றனர். ஆயினும் மார்க், ரமணி, கைலாசநாதன், கிருஷ்ணராஜா போன்றோரில் இன்னும் இருக்கிற தம்பிக்கை காப்பாற்றப்படுமா என்பதில் சந்தேகம் உண்டுதான். ஏனெனில் எமது ஓவியர்கள் மத்தியில் ஓவியத்தின் கர்லக்கடமை பற்றிய பாரிய பிரக்ஞை இன்னும் போதாமையானதாகவே உள்ளது எனப்படுகிறது எனக்கு.

○ ஜபார்

இசை

அண்ணாமலைகளுக்கும்

டிப்ளோமாக்களுக்கும்

சமர்ப்பணம்

ஒரு தடவை (மன்னிக்கவும் குறித்த திகதி ஞாபகமில்லை) ஸப்தநந்தனப்பிரியா சாகத்தில் அமைந்தவை எனக் குறிப்பிட்டு இலங்கை வானொலி ஒரே ராகம் நிசழ்ச்சியில் சில பாடல்களை ஒலி பரப்பியது.

இசைத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடுள்ள எவருக்கும் இப்படி ஒரு ராகம் கர்நாடக இசையில் உள்ளதா எனும் சந்தேகம் எழாமல் இருக்க முடியாது. தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிற ஆர்வத்தில் சில டிப்ளோமாக்களையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக சங்கீத பூஷணங்களையும் சந்திக்க நேர்ந்தது.

யாருக்குமே இந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கிற திராணி இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளச்சிரமமான காரணங்களைக் கூறி நமுவத்தான் முடிந்தது. இருப்பினும் ஒரேயொரு சங்கீதபூஷணத்தால் மாத்திரம் மனப்பூர்வமாய் பல விடயங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டன. அதாவது காலம் காலமாய் கர்நாடக இசை வெறும் வாய்ப்பாட்டுத்தனமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதும் சம்பாதிப்புக்கும், சீடர்கள் உருவாக்கத்திற்கும் மாத்திரமே இசை என்கிற மிகத் தவறான கருத்து மனதில் விதைக்கப்பட்டுள்ளதும் வேதனைக்குரிய விடயங்களாகும். மட்டுமன்றி கற்றுக்கொண்டவர்கள் யாரும் அத்துறையில் மேலதிக தேடலை மேற்கொண்டதாகவும் தெரியவில்லை.

சந்திப்புக்களால் ஏற்பட்ட தோல்வி சுயமான தேடல் ஒன்றுக்கு வழியமைக்கப் பெறமுடிந்த உண்மைகள் சில.

ஸ்ப்த நத்தனப்பிரியர் என்றெரு ராகம் கர்நாடக இசையில் இல்லை. ஆனால் ஸரிகபதஸ ஸதபகரிஸ எனும் ஆரோகண அவரோகணங்களைக் கொண்ட ஓளடவ ராகமான ஸங்கரநத்தனப் பிரிய கர்நாடக இசையில் உள்ளது. இருபத்திரெண்டாவது மேளகர்த்தாவான ஹரஹரப்பிரியவின் ஜன்யமான இது சிவப்பிரிய, மஹாநத்தி எனும் பெயர்களாலும் அழைக்கப்படுகிறது. பதினேழு நாற்பத்தைந்து, ஐம்பத்தெட்டாவது மேளகர்த்தாக்களைச் சேர்ந்த மஹாநத்தினி என்றும் ஒரு ராகம் உண்டு அதுவல்ல இது.

இந்த ராகம் ஹிந்துஸ்தானி இசையில் சிவரஞ்சனி ராகம் என அழைக்கப்படுகிறது. இது காபி தாட்டின் ஜன்யமாகும். ஆயினும் தமிழிலும் சிவரஞ்சனி எனும் ராகம் உண்டு. இது அறுபத்தினான் காவது மேளகர்த்தாவான வாஸஸ்பதியில் பிறந்தது. ஸரிகமதபதநிஸ, ஸநிதபதமகரிஸ எனும் ஆரோகண அவரோகணங்களைக் கொண்டது.

பெயர்களில் உள்ள ஒற்றுமை காரணமாக சில மேலதிக தகவல்களைக் குறிப்பிட நேர்கிறது. ஸதாநத்தனப்பிரிய என்பதும் கர்நாடக இசையில் உள்ள ஒரு ராகமேதான். ஸரிகமதநிஸ, ஸநிதப மகரிஸ எனும் ஆரோகண அவரோகணங்களைக் கொண்ட இது இருபத்து மூன்றாவது மேளகர்த்தா வான கௌரிமனோகரியின் ஜன்யமாகும்.

கர்நாடக இசையில் மாத்திரைகளை அதிகமாகக் கொண்ட தாளம் ஸிம்ஹநத்தன தாளமீரகும். மாத்திரைகளின் எண்ணிக்கை நூற்றிமுப்பத்திரண்டு.

□

இசை அமைப்பாளர் தேவேந்திரன் எங்கே?

திறமை வாய்ந்த புதியவர்களை நுழையவிடாது தடுப்பதில் - தவிர்க்க இயலாதபடி நுழைந்து விட்டவர்களை அப்புறப்படுத்துவதில் துரித ஆரவம் காட்டுவதும் அவர்களை தாம் நினைத்தவாறு ஆட்டுவிக்க முயல்வதும் பல பிரபலங்களின் முயற்சிகளாகும்.

இம்முயற்சிகளுக்குப் பின்னால் இருப்பவை இவைதான். தாம் காலூன்றி இருக்கின்ற களத்தில் தம்மைப் புறந்தள்ளிவிடுவார்களோ என்னும் அச்சம்; இவர்களின் திறமையின் நெற்றியின் மீது தாம் ஒரு திலகமாக இருக்கவேண்டும் என்கிற குருர ஆசை.

வேதம் புதிது திரைப்படத்தின் மூலம் இசை அமைப்பாளராக அறிமுகமான தேவேந்திரன் நல்ல ரசிகர்களால் தேடப்படுகிறார். தேவேந்திரன் மெலோடி பாணியிலிருந்து முற்றாக சினிமா இசைத் துறையை மீட்டவர்களில் இளையராஜாவுக்கு அதிக பங்குண்டு. இவரால் கையாளப்பட்ட உத்திகள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி இவரையே விஞ்சிவிடுகிற அளவுக்கு பல பாடல்களை உருவாக்கியவர். பெரும்பாலான இரசிகர்கள் மத்தியில் இவருடைய பாடல்களிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் இளைய ராஜாதான்.

பாரதிராஜாவின் கொடி பறக்குது திரைப் படத்திற்கு இசை அமைப்பாளராக விளம்பரப்படுத்தப் பட்டு பின் அகற்றப்பட்டவர்.

புத்தம் புது ஓலை வரும் (வேதம் புதிது - சித்ரா), குக்குக்கூ எனக் கூவும் சூயிலோசை (காலையும் நீயே மாலையும் நீயே - பாலா ஜானகி), ஜாதம்வினிகை நெஞ்சில சாய்ந்து (மண்ணுக்குள் வைரம் - பாலா), இந்தப் பாடல்களை இனியும்கூட உச்சரித்துக் கொண்டதானே இருக்கப்போகிறோம்.

எல்லாம் சரிதான் தேவேந்திரனின் புதிய பாடல்களை இனிக்கேட்க முடியாதா?

○ சப்திகா

கடிதவரிகள் சிலவும் கவிதை ஒன்றும்

12- 11- 1991

.....கவிதையில் பாவனை செய்வதில்லை, போலித்தனங்களுக்கு இடம் கொடுப்பதில்லை என்று உறுதியாகத் தீர்மானித்து விட்டதால் இப்போதெல்லாம் பேனாவை அசைக்கவே முடியவில்லை. ஒப்பாதுதான் புரிகிறது இவ்வளவு நாளும் எவ்வளவு பாசாங்கு செய்திருக்கிறேனென்று. என் முதல் தொகுதியில் உள்ள முக்கால்வாசியும் வெறும்பாவனைதான் என்பதை இப்போது உணர இலேசாக சிரிப்பு வருகிறது. உண்மையிலும் எளிமையிலும் நல்ல கவிதைகள் கிடைக்கலாம் போல்தோன்றுகிறது, எனவே மிக அரிதாகவே எழுத வாய்க்கிறது. ஆனாலும் ஒரு தொடர்புத் தன்மையைப் பேணாது போனால் முற்றாகவே பின்னடைந்துபோய் விடுவாம் என்ற எச்சரிக்கையும் எழுகிறது. அதற்காக முன்னைப் போல் செயற்கைத்தனத்தில் திருப்தி காணவும் முடியவில்லை. எப்படியோ இப்போதைக்கு இது ஒரு வளர்ச்சியை நோக்கிய தடுமாற்றம்.....

சலித்தபின்னும் பிரியவியலா
வெறுமையில் நீளும் தண்டவாளங்கள்
ஆணிகளின் படியில்!

○ வாசுதேவன்

மரினா

கல்லால் ஆனவர் சிலர், மண்ணால் ஆனவர் சிலர்
தானோ வெள்ளியாய் ஒளிர்பவன்!
மாற்றமே எனது இயல்பு, எனது பெயர் மரினா
நான் கடலலையின் நுரை, நொடிப்பொழுதே எனது இருப்பு
மண்ணால் ஆனவர் சிலர், சதையால் ஆனவர் சிலர்
அவர்களுக்கு சவப்பெட்டியும் கல்லறையும்
கடலின் நீருற்றில் பெயர் குட்டப்பட்டவன் நான்
பொங்கித் தணியும் அலையே நான்
எனது பிடிவாத குணம் ஒவ்வொரு இதயத்தையும்
ஒவ்வொரு வலையையும் துளைத்துச் செல்லும்
கட்டுக்கடங்கா என் சுருள் முடியைப்பாருங்கள்
தம்பத்தகுத்தவளாக ஆக்க முடியுமா என்னை நீங்கள்
கருங்கற் பாறையில் மோதிச்சிதறறி
ஒவ்வொரு அலையிலும் புதிதாய்ப் பிறக்கின்றேன்
நீடுழி வாழ்க அந்த நுரை, ஆனந்த நுரை
கடலில் எம்பிப் பறக்கும் நுரை

○ மரினாட்ஸ்வெடேய்வா

○ தமிழில்: எஸ். வி. ராஜதுரை

முடிவு

சுவரின்மீது
கடிகாரங்கள் இல்லை
காலமும் இல்லை

வைகறைக்கும்
அந்திப் பொழுதுக்குமிடையில்
தரையின் குறுக்கே
நகரும் நிழல்கள்
இல்லை

கதவுக்கு வெளியே
வெளிக்கம் - இருள்
இரண்டும் இல்லை

கதவே இல்லை

○ லாங்கூடன் ஹ்யூக்

○ தமிழில்: ஜபார்

வசந்தகாலம் குறித்து

எரியெண்ணெய் இரும்பு மற்றும் அமோனியா
இவற்றைப் பாய்ந்து நாம் கைப்பற்றுவதற்கு
நீண்ட சாலத்தின் முன்பாக
ஒவ்வொரு வருடமும் இருந்தது
கிளர்ந்து இலைவிடும் மரங்களுக்கான
சாப்பினை மறுப்பதற்கியலாத ஒரு காலம்
நாம் யாவரும் ஞாபகம் கொள்கிறோம்
நீட்சி பெற்ற பகல்கள்
ஒளிரும் பளிச்சென்ற வானம்
காற்றில் மாற்றம்
நிச்சயமாய் நிகழப்போகும் வசந்தம்
நாம் இன்னும் புத்தகங்களில் படிக்கிறோம்
இந்த பிரசித்தமான பருவகாலம் பற்றி
எனினும் நெடிய காலமாக
எவரும் எழுது நகரங்களுக்கு மேலாய்
அத்தப்பிரபல பறவைக் கூட்டங்களை பார்த்ததில்லை
வசந்தம் சுவனிக்கப்படுகிறது விரும்பினால் ஒருவேளை
ரயில்களில் அமர்ந்திருக்கும் மக்களால்
சமதளப் பிரதேசங்கள் காண்பிக்கின்றன
அதைத் தன் பழைய துல்லியத்துடன்
மேலே உயரத்தில், நிஜமாய்
புயல்கள் இருப்பதாய்த் தெரிகிறது
இப்பொழுது அவை தொடுவதெல்லாம்
நமது ஏரியல்களை.

○ பெர்டோல்ட் ப்ரக்டின்

○ தமிழில்: பிரம்மராஜன்

கைகளுகளு வசப்படி முடிந்த
ஒளிக்கீற்று மறுதலிப்புடன்
வெகுதூரம் போய்விட்ட பிறகு
தூக்கத்தைப் பறித்துக் குரூமாய்ச்
சண்டை செய்கிற இரவுகளே
வந்து போகின்றன
காத்திருக்கிறேன்
மறுபடியும் காற்று வந்து
என் மூங்கில் காடு
தீப்பற்றி எரியுமென்று

2

பெருவிருட்சம்மீது ஒரு மரங்கொத்திப் பறவை
அலகு பதிக்கும் புள்ளியில்
வாழ்க்கை
கண் அற்று கால் அற்று
தக்கரித்து தக்கரித்து
எனினும்
உயிர் உருவும் விரல்களிடை
சுழலும் உலகு எனதல்ல
நமது

○ ஸ்வாமி

விடைபெறுதல்

தவிர்த்துக் கொள்ளுதல்
சாத்தியமாய்ப்போயிற்று
புரிந்துகொண்ட கவிதைகள் பற்றி
எழுதமுடியாமற்போன தினக்கறிப்புகள் பற்றி
இயல்பையும் மீறி அத்தக்கணம்வரை நிலைத்த
நம் நேசத்தைப் பற்றி
தவிர்த்துக் கொள்ளுதல்
சாத்தியமாய்ப் போயிற்று
உனக்கும் எனக்கும்
என்றைக்கும் உள்ள இருப்பின் துணைகொண்டு
அறுந்த நூலிழையை
ஒட்டவைக்கும் காலம்
உன் விரல்களுக்குள் இருந்திருக்கும்
கிடைத்த கனவுகளை
மீண்டும் மீண்டும் இழுத்து வந்த
சேர்த்து வைக்கும் வலிமை
எனக்கும் இருந்திருக்கும்
முசும் இழந்த மனிதத்தை தேடக்
கற்றுக்கொடுத்த வாழ்க்கை
எதிர் எதிரே நின்ற நிஜங்களின் விதிகளில்
சலனமற்று உறைந்து போயிற்று
வாழ்தலின் இருப்புக்கு வழிநடைச் சோர்வு
தடையல்ல என்ற நீ
நெடுநேரம் காத்திருந்த
தூண்டில்காரனின் முகத்துடன்
ஆவேசமாய் எழுந்த ஒரு புயலைப் போல
இறுதியாக
என்ன சொல்ல வந்தாய் என்னிடம்.

○ சுகாதேவன்

சிவப்பு பலூன்

சில முன் குறிப்புகள்:

நிகழ்வுகள் முக்கியத்துவம் பெறுவதால் அதிகபட்சம் வசனச்சுமை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஒரே காட்சி அமைப்பைக் கொண்டது. முடித்திறக்கிற திரையின் அவசியம் இல்லை. மேடையில் தான் நடித்துக் காட்டப்பட வேண்டியதில்லை. திறந்தவெளி, பார்வையாளர்களால் குழப்பட்ட ஒரு மண்டபத்தின் மத்தி போன்றவையும் தெரிவு செய்யப்படலாம். பாத்திரங்கள் பெயர்கள் சூட்டப்படாதவை. சமவயதுடைய சிறுவர்கள் பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமானவர்கள். இது நாடகத்தின் உயிர்ப்பு சிதைக்கப்படுவதைத் தவிர்க்கும். வயலின் இசை சில காட்சிகளுக்குப் பொருத்தமாக பயன்படுத்தப்படின் நாடகம் மேலும் மெருகூட்டப்படும். இதற்கு பொருத்தமான இடங்கள் ஆங்காங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே கையாளப்பட்டுள்ள வசனங்கள் நடித்துக்காட்டப்படுகிற இடங்களில் பேச்சுப் பிரயோகத்தில் இருக்கும் வட்டாரவழக்குகளில் பயன்படுத்தப்படலாம்.

மேடையில், முன்புறமாக வழுக்கும் தன்மை கொண்ட ஒருகம்பம் நடப்பட்டிருக்கிறது. கம்பத்தின் உச்சியில் அல்லது நடித்துக்காட்டப்படுகிற இடத்தைப் பொறுத்து பொருத்தமான உயரத்தில் ஒரு சிவப்பு நிறத்திலான பெரிய பலூன் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பார்வையாளர்கள் எப்பக்கத்தில் இருப்பினும் கம்பமும் பலூனும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிதல் வேண்டும். முழுஉடலையும் மறைக்கத் தக்கவாறு வெள்ளை உடையும் கருப்பு உடையும் அணிந்த இரு உருவங்கள் மேடையில் பின்புறமாக ஸ்லோமோஷனில் ஒருபுறத்திலிருந்து இன்னொரு புறத்தை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கும். நாடகம் முடிவுறும்போது இரு உருவங்களும் மறுபுறத்தை அடைந்து மறைந்துவிடும். நாடகம் உணர்த்தும் உண்மை ஒரு நீண்ட காலத்தில் நிகழ்வது என்பதைக் குறிக்கவே இவ்வுருவங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கருப்பு, வெள்ளை உருவங்கள் நகரத் தொடங்குகின்றன. கையில் ஒரு வரை படத்துடன் ஒருவன் நுழைகிறான். அவதானமாக எதையோ தேடுகிற பாவனையில் படத்தையும் சுற்றுப்புறத்தையும் மாறி மாறிப் பார்ப்பதும் தலையைச் சொறித்தபடி அங்குமிங்கும் அலைவதும் பின் முகத்தைச் சுளித்து உயிலுள்ள படத்தைக் கசக்கி சுருட்டி தனக்கு முன்னால் வீசிவிட்டு ஓரிடத்தில் அமர்ந்து கொள்கிறான். சற்று நேரம் யோசித்து விட்டு ஒரு புன்சிரிப்புடன் வீசப்பட்ட படத்தை மறுபடியும் எடுத்து விரித்து சுற்றும் புற்றும் பார்த்துவிட்டு ஏமாந்த, கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் படத்தைக் கிழித்து வீசிவிட்டு சோர்ந்து உட்கார்ந்து விடுகிறான்.

உடனே இன்னும் இருவர் ஒருவரையொருவர் நெருக்கியடித்துக் கொண்டு ஆவல் மிகுந்த அவசரத்துடன் நுழைகின்றனர் இருவரும் மேடையின் பின்புறச்சுவரை அல்லது பின்புறத்தை மேலும் கீழும் துழாவியவாறு சிற்சில வரிகளில் உரையாடிக்கொள்கின்றனர்.

ஒருவன்:

கைகளை உதறிக்கொண்டு “அப்படி ஒன்றையும் காணவில்லையே”

மற்றவன்:

சொன்னவனைக் கவனிக்காது துழாவித்துழாவித் தேடியவாறே “இல்லை இங்கே தான் எங்கேயோ இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள்”

ஒருவன்:

“சரி சரி எதற்கும் பார்ப்போம்”

மற்றவன்:

மேடையின் வலப்புறமுடிவுவரை சென்று - பார்வையாளர்கள் கவனிக்கத்தக்கவாறு - பார்வையாளர்கள் பக்கம் ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் கலந்த முகபாவத்துடன் கையை நீட்டி “டேய் டேய் அதோ நிற்கிறது புளியமரம்” பார்வையைச் சற்றே திருப்பி “இதோ நிற்கிறது ஆலமரம்”

ஒருவன்:

சொன்னவனுடன் சேர்ந்து பார்த்துவிட்டு “இதற்குள்ளேதான் இருக்கிறது” சற்று திரும்பி “அதோ” இருவரும் ஒடிச்சென்று கம்பத்தில் ஏறமுயற்சிக்கின்றனர்.

இதுவரை தன்னைச் சுற்றி என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது தெரியாதவாறு பலத்த யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த வரைபடக்காரனும் திடீரென எழுந்து கம்பத்தில் ஏற சேர்ந்து கொள்கிறான். மூவரும் மாறிமாறி ஏறிக்கொண்டிருக்கும்போது இன்னும் இருவர் கையில் புத்தகங்களுடன் நுழைந்து நிற்கிற வரிகளில் உரையாடிக் கொண்டு செல்கின்றனர்.

ஒருவன்:

“இருட்டாகி விட்டால் உன்னை நானே அழைத்துச் செல்வேன்”

மற்றவன்:

“அப்பாவை பற்றி உனக்குத் தெரியாது தெரிந்தால்” இருவரும் ஏக்கரலத்தில் திரும்பி “பலான்” என்று சொல்லிக்கொண்டு புத்தகங்களை வீசிவிட்டு கம்பத்தில் ஏறுபவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்கின்றனர். எல்லாமாக ஐந்து பேர் மாறிமாறி கம்பத்தில் ஏறிபலானை எடுக்க முயற்சி செய்கின்றனர். (வயலின் இசை)

விரல் குப்பும் பருவத்தையுடைய ஒரு சிறுவனும் சிறுமியும் சற்றுத்தாரே இருந்து கொண்டு ஒருவருக் கொருவர் பலானைச் சுட்டிக்காட்டியபடி இருக்கின்றனர். ஒரு மூக்குக்கண்ணாடி அணிந்த வயோதிபரும் பெனியன் சாரமும் அணிந்த நடுத்தர வயதுடைய ஒருவரும் நுழைகின்றனர். (இப்பாத்திரங்களுக்கு அவசியப்படும் ஒப்பனை வயோதிபர், நடுத்தர வயதுடையவர் என அடையாளம் காணுமளவுக்கு இருந்தாற் போதுமானது)

வயோதிபர்: மேடையின் மத்திவரை நடந்துவந்தவர் நின்று, மூக்குக்கண்ணாடியைச் சற்று உயர்த்தி கம்பத்தின் பக்கம் பார்வையைச் செலுத்தி “இவர்கள் பைத்தியகாரர்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு நடந்து மறைதல். நடுத்தர வயதுடையவர்: இரசித்தவாறு நடந்தவர் நின்று “சேக்கிரம் ஏறுங்கள்” என இரண்டு மூன்று தடவை உற்சாகமூட்டிவிட்டு நடந்து மறைகிறார்.

கம்பத்தில் ஏறுகிறவர்கள் மாறிமாறி ஒருவரையொருவர் முந்திக்கொள்ளும் அவசரத்தில் தள்ளிக் கொண்டும் விலக்கிக்கொண்டும் ஏறுகின்றனர். யாரும் கம்பத்தின் அரைவாகியைக் கூட தாண்டமுடியாமல் வழக்கி விடுகின்றனர். முயற்சி தொடர்ந்தும் நடந்து கொண்டிருக்கையில் கம்பத்தின் அரைவாசிக்கு மேல் ஏறிய ஒருவன் திடீரென விழுந்து மூர்ச்சையுறுகிறான் அல்லது மரணிக்கிறான். இருவர் தொடர்ந்து கம்பத்தில் ஏறும்முயற்சியில் ஈடுபட இருவர் ஏறுவதை நிறுத்தி, விழுந்தவனின் சுவாசத்தைப் பரிசோதித்துவிட்டு வெளியே தூக்கிசெல்கின்றனர். பின் அவ்விருவரும் மறுபடியும் கம்பத்தில் ஏறச் சேர்ந்து கொள்கின்றனர். இருபெண்கள் நுழைகின்றனர். நடந்து கொண்டிருந்தவர்கள் தாமதிக்கின்றனர். ஒருத்தி வெகுசுவாரஸ்யமாகப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்க மற்றவன் அவ்விடத்தில் நிற்பதற்கு விருப்பமற்றவளாகத் தயங்கித்தயங்கி நிற்கிறான். சுவாரஸ்யமாகப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்பவன் தனக்குத்தானே ஏதோ கூறிக்கொண்டு உற்சாகமூட்டுவது போன்று கைகளைச் சந்தோஷமாக உதறிக்கொள்கிறான் மற்றவன் போகும் அவசரத்துடன் இவளின் கைகளைப் பிடித்து இழுக்க போக விருப்பமற்றவளாக கம்பப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தபடி நடந்து மறைகின்றனர்.

இப்போது கம்பத்தில் ஏறும் நாவ்வரில் ஒருவன் ஏறும் முயற்சியில் சலித்தவனாக வெறுப்புற்று பின் வாங்கி மேடையை விட்டகல்கிறான் (முகபவாம், உணர்ச்சிகள் முக்கியமானவை) ஏனைய மூவரும் சளைக் காதவர்களாக மாறிமாறி ஏறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஒருவன் பலானை அண்மிக்கும் போது இன்னொருவன் அவனுடைய காலைப்பிடித்து இழுக்கிறான். இதே போன்று இன்னொருவன் பலானை அண்மிக்கும் போது நிகழ்கிறது. திடீரென கம்பத்தில் ஏறிய ஒருவன் மூர்ச்சையுற்றுக் கீழே விழுகின்றான். மற்ற இருவரும் ஏறுவதை நிறுத்திவிட்டு மூக்கில் கைவைத்து ஒருவரையொருவர் மாறிமாறிப் பார்க்கின்றனர். பின் வெளியே கொண்டு செல்லும் நோக்கத்துடன் தூக்கி, சற்று யோசித்த பின்னர் கம்பத்தினடியில் குப்புறக்கிடத்துகின்றனர். மீண்டும் மூர்ச்சையற்றவனின் முதுகில் ஏறிநின்றவாறு கம்பத்தில் ஏறமுயற்சிக்கின்றனர். ஏற்கனவே மேடையின் குறுக்காக நடந்து மறைந்த வயோதிபர், நடுத்தரவயதுடையவர், இருபெண்கள் மறைந்த திசையில் இருந்து ஒருவர் பின் ஒருவராக மேடையின் மறுதிசையை நோக்கி நடந்து வருகின்றனர். (வயலின் இசை ஆரம்பம்) வயோதிபர் தனது உடைந்த கைத்தடியின் இரு துண்டுகளை ஒரு கையிலும் உடைந்த கண்ணாடியும் ஒரு புத்தகமும் இன்னொரு கையிலுமாக வைத்துக் கொண்டுதட்டுத்தடுமாறி அவசரத்துடன் நடக்கிறார். நடுத்தர வயதுடையவர் பெனியன் கிழிந்தபடி நொண்டி நொண்டி நடக்கிறார்.

இரு பெண்களில் ஒருவரிடம் கணியில் ஒரு தீரம்பிய வயிற் கையீடுவில் கருட்டிய வயிற்றை
கொடுத்த முகத்துடன் கூடக்க - மற்றுடன் ஒருகையிற் புட்டுக்குட்டி ஒன்றும் மறுகையில் ஏதாவது
குடிசைக்கைத்தொழிலுக்கும் பயன்படுத்தப்படும் மரத்தாண்டை கருவியுமாக திரும்பிப்பார்த்து இருப்பிப்
பார்த்து நடக்கிறாள். (வயிற் குடிசைக்கு) நடத்தவர்கள் மனதந்தரின் கம்பத்தில் ஏறியவர்களில் ஒருவர்
பின்வாங்கி வருகிறான்.

இப்போது ஒருவர் மட்டும் கம்பத்தில் வருவதன் வழக்கி விழுவதும் பின் ஏறவதும் எனப் பழங்குடி
முயற்சி கொடுத்துண்டு பழுவை அணைக்கிறான்.

கிரகஞ்சுழும் சிறுவனும் கிரகிழும் கம்பத்தை அணைத்து கற்றிச்சுற்றி வருகின்றனர். பழுவை கம்பத்தே
சத்தமாய் கொட்டுத்தொடருகிறாள். கிரகஞ்சுழும் சிறுவனும் கிறகிழும் கிரகிழும் கிரகிழும் கிரகிழும்
பின் பழுவைப் பிடித்தவாறு ஏறோ போகித்து பழுவை கம்பத்திலே விட்டுவிட்டு இறங்கி வரவர்களைத்
துடைத்து உடைகளைவும் தூசுதட்டிச் சரிசெய்துகொண்டு நடந்து வருகிறாள்.

பழுவையும் எடுக்கமுடிந்தும் எடுக்காது இறங்கிப் போகும் இவளையும் மாறிமாறிப் பார்த்தபடி
கிரகி குப்பும் சிறுவனும் கிரகிழும் ஏமாத்த முகத்துடன் நீர்கின்றனர். (வயிற் குடிசை) முடிவு:

○ ஐயா

சுவிமர்

துவளைச்சத்தம்

சுவலேனை-

அரங்கிற்குள் என் தன்னைக் குறுக்கித் கொண்ட கமெராவை கிராமங்களை நோக்கி நகர்த்திய
பெரும் பாத்திரத்தைத் தயிற்சுவியா இவருக்கே வழங்குகூடும்.

கிராமத்தை அல்லாறி தவறு திரைப்படங்களில் உள்வாங்கியவர் என்று பேசப்படுவதை ஒப்பம்
கொள்வது அவ்வளவு சாத்தியமானதல்ல. பொய்யை மிதந்த மாதிரிகளில் நடமாட்டம் இவரது
திரைப்படங்கள் வாயிலாக கிராமங்கள் பற்றிய அபத்தத்தொற்றுகளையே படுத்தது. கிராமத்தின் நிலைக்கு
உயிர்ப்பூட்டிய பெருவாயும் தீயனாவும் ஒளிப்பதிவாளர் தவறானிருப்பது. கல்லுக்குள் சரம் திரை
படம் ஒன்று பெற்றதைத்தட்டல் அதற்கொரு சான்று. பாக்கியாரது. மணியாங்களைப் போன்றோரின்
கொளியேற்றம் இவரின் பிதாவை திரைப் பீது அழைப்பிக்கை கொள்ளவைத்தது.

பற்றிற் கொற்பட்ட திரைப்படங்களை இயக்கிய போதும் பண்பட்ட ரசிகர்களின் முற்பகதியினை
வேண்டும் சதுக்க முடிந்த எந்தவொரு பெரிய பிரச்சனையையும் இவரால் தொடரமுடியாது கொள்விட்டது.
சாதி, மதம் தொடர்பான நிலைக்களைத் தவிர, கொள்விப்போனாக- ஒரு திரைப்படத்தின் காவலா
கிப் பகுதியைக் கூட, இவரால் அறிபுதமாக எழுத்துத் தர முடியவில்லை.

இவ்வாறுருக்கையில்-

பேசப்படுகிற பெரும் உண் இயக்குனர்களால் தவறு மானிகளுக்கு என் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிற
"சத்தியஜித்ரேயை ஒரு ஜின்பனை ஒரு போதும் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது" என்கொண்ட
(அதுவும் சத்தியஜித்ரேயின் மறைவுக்குப் பின்) பாரதிராஜாவுக்கு ஏது அருகதை?

○ விபாயகம்

நஞ்சு

தூரத்தில் அஞ்சாப்பு வாத்தியார் வந்து கொண்டிருந்தார். சாவகாசமாய் ஆடி ஆடி சைக்கிளை மிதித்தபடி, “கிருஸ்ணா..... முகுந்தா... முராரே... .. என்று சத்தமாய் ரசனையோடு- தன்னை மறந்து பாடியபடி- பாட்டின் லயத்துக்கேற்ப இசைவாக பெடலை மிதித்தபடி தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தார்.

சுடலை புளியமரத்துக்குப் பின்னால் பதுங்கினான்.

வருகிறவர் பார்வையில் படாதபடிக்கு மறைந்துகொண்டு மரப் பின்னலின் இடைவெளி வழியாக ரோட்டைக் கவனித்தான். கிருஸ்ணா... முகுந்தா .. என்று பாட்டு கரைபுரண்டு வந்து கொண்டிருந்தது.

பாட்டுச் சத்தம் வரவர பலத்து பெடலின் கீச்சொலியும் கேட்க ஆரம்பித்தது.

தூரத்தை மனசில் கணக்குப் போட்டுக் கொண்டே வந்து சரியாக அவருடைய சைக்கிள் இவனுடைய புளியமரத்தை கடக்கும்போது விருட்டுென்று எழுந்து வேகமாய் பின்னிழுத்து கையை வீசினான்.

‘விஸ்...’ ஸென்ற ஒலியுடன் காற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்று சரியாக அஞ்சாப்பு வாத்தியாரின் நெற்றிப் பொட்டைத் தாக்கிக் கீழே விழுந்தது - ஒரு கூரான கல்.

“கிருஸ்ணா...” என்ற அலறலுடன் ரத்தம் பீறிட்ட நெற்றியைப் பிடித்தபடி சைக்கிளோடு கீழே சாய்ந்தார் வாத்தியார்.

திரும்பிப் பாராமல் சிட்டாய்ப் பறந்தான் சுடலை.

சுடலை விடுவதாக இல்லை. ஆடலரசுவை கேள்விகளால் துளைத்துக்கொண்டிருந்தான்.

விளையாட்டெல்லாம் முடிந்து ஆலமரத்தடியில் பள்ளத் தெருச்சிறுவர்கள் கூடியிருந்தார்கள்.

“அப்பன்னா நம்ம எப்படி பள்ளச்சாதியா ஆனோம்? வேறு சாதியா ஆகலை?” - பல கேள்வி களுக்குப் பிறகு சுடலை இதில் வந்து நின்றான்.

ஆடலரசும் சளைக்காமல் அதே அதிகாரபூர்வமான குரலில் பதில் சொன்னான்.

அந்தகாலத்திலே சாதியே கிடையாது. ஆரியர்கள் வந்து தான் நம்ம நாட்டிலே சாதியவே கொண்டந் தாங்க. அதுக்குப் பெறகுதான் நாமெல்லாம் பள்ளச் சாதியானோம் தெரியுமா”

சுடலை தொடர்ந்தான்.

“ஆரியர்னா யாரு?”

“ஆரியர்னா வேதியர்”

“வேதியர்னா”

“வேதியர்னா பிராமணரு... அய்ய மாரு...”

சுடலைக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. நேற்று அவனுடைய அய்யாவை யாரோ தாறுமாறாக அடித்து போட்டுவிட்டார்கள். இருட்டுக்குள்ளே வச்ச அடிச்சப்போட்டதாலே யாருன்னு பார்க்க முடியலையென்று அய்யா கேட்டவர்களிடமெல்லாம் சொன்னார். ஆனால் கண்டிப்பாக இது மேலத்தெரு முதலாளிமாருக

வேலைதான்னு எல்லோரும் உறுதியாகச் சொன்னார்கள். அவுக எதுக்கு அய்யாவை அடிக்கணும்?

“முதலாளி மாருக பொல்லாப்பு நமக்கு வேண்டாமின்னு சொன்னாலும் கேக்கிரா...” என்று அழுது கொண்டே அய்யாவைத் திட்டியபடி ஊமையடியாக விழுந்த இடங்களுக்கு ஒத்தடம் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள் ஆத்தா. மூக்கைச் சிந்திப் போட்டுவிட்டுப் பிறகு கோவமாக அய்யாவை பார்த்துக் கேட்டாள் “அவுக தண்ணிப்பைப்பை எந்தத் தெருவுலே போட்டா ஒமக்கென்ன நீட்டுன எடத்திலே கைநாட்டை வெச்சிட்டு வர வேண்டியதுதானே நமக்கு என்னைக்கும் போல இந்த சுடுகாட்டுக் கிணத்துத்தண்ணிர் கிடைச்சா போதாது?

இந்த சண்டைகள் எதுவும் சுடலைக்கு புரியவில்லை. அவனுக்கு ஒரே கேள்வி “எவனும் எதுக்கு எங்க அய்யாவை அடிக்கணும்?” ஆத்தாவிடம் போய்க் கேட்டால் அழுது கொண்டே அவன் சொன்னான் “என்ன சாமி செய்யிறது . நாம பள்ளச்சாதியா பொறந்துட்டமே... யாரு அடிச்சாலும் கொன்னாலும் பொறுத்துக்கிட வேண்டியதுதான்...

சுடலைக்கு அழுகைதான் வந்தது. விளையாடக்கூட மனசில்லை. பையன்களெல்லாம் கூடியதும் ஆடலரசுவிடம் சாதிகளைப் பற்றி கேள்விகள் கேட்க ஆரம்பித்தான். ஆடலரசு தான் அந்தக் கூட்டத்தில் பெரிய பையன். டவுன் ஸ்கூலில் படிக்கிறவன். லீவுக்கு வந்தவன். அதோட அவுக வீட்டிலே எல்லோரும் படிச்சவுக. அவுக அண்ணன் எழிலரசு எஞ்சினியர். அக்கா மங்கையகரகி டாக்டர் அவுக அய்யா (அய்யா இல்லே - அப்பா) டவுன்லே தலைவரு. பள்ளத்தெருவுலேயே பெரியவீடு அவுகதுதான் அவன் சொன்னால் சரியாத்தானிக்குமென்று சுடலை நம்பினான்.

ஆனால் அப்புறம்கூட அவனுக்கு சில விஷயங்கள் புரியவில்லை. ஆத்திரமும் கோபமும் தான் வந்து நம்மள கீழ்ச்சாதியா ஆக்கினதுலே இந்த அய்யமாருக்கு என்ன கிடைச்சது. அந்தக் கிராமத்திலேயே அய்யமாரு வீடு அஞ்சாப்பு வாத்தியார் வீடு ஒண்ணுதான். கடைசிக்கி தாயனி இந்த வாத்தியானில்ல நம்மள பள்ளனாக்கி - இந்த ஊருக்குள்ள சாதியாக் கொண்டாந்திருக்கான். எம்புட்டு அக்கிரமம் இருந்தா இப்படிச் செய்வான்.

கூட்டமெல்லாம் கலைந்த பிறகு தனியே பலவாறாக நினைத்துக் கோபமும் ஆத்திரமும் கொண்ட படி சுடலை நடந்து வந்து கொண்டிருந்தான். பள்ளிக்கூடத்திலே நம்ம கிட்ட கொண்டிடிப் பேசுறானே என்று கோபப்பட்டான்

காலில் தட்டிய ஒரு புளியம்பழத்தை குனிந்து எடுத்துக்கொண்டு நிமிர்ந்தபோது -

கிருஷ்ணா... முகுந்தா .. என்ற பாட்டுச்சத்தத்துடன் -

-தூரத்தில் அஞ்சாப்பு வாத்தியார் வந்து கொண்டிருந்தார்.

○ ச. தமிழ்ச்செல்வன்

ஆகவே

இருமாத இதழ்

எல்லா வகையான தொடர்புகளுக்கும்

M. I. A. JABBAR
71, Rajawarodhayam Road
Trincomalee
Sri Lanka

தபால் செலவு உள்ளிட்ட அன்பளிப்பு

தனிப்பிரதி- 20 ரூபா

ஆண்டுக்கு- 100 ரூபா

[illegible][illegible]

சமீப கெஸ்டாபாகி களப்பிரயாசைக்கு அளவுக்கு விடுவோர் எத்தனை பேரை கட்டுப்பாடு அமைச்சரின் திட்டத்திலும் பொது ஊடகத்தின் கொடுப்புகளிலும் அடிவாரம் செய்து கத்திரைகளை வளர்ப்பது அங்கு கத்திரைகள் கொடுக்கிறது.

திருத்தத்தில் வருகிற கணிசம் மாறுதல்கள் தொழிலாளியைப் பாதுகாப்படுத்தும்படி சட்ட ஆணை நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுமா? இல்லாவிட்டால் அதற்கான காரணம் என்ன?

[illegible]

ஒரு சந்திரோத்ஸவம் இந்த ஆர்ச்சோபாசனமான ஏறக்கெதேன், தீர்மானத்தின் கடிதமென்கொள்
கேட்காதே. கொள் கோரிக்க கொள்ளை மூன்று நெயர் பாயர் ஓசாறு மூன்று சாதுல மணி. அதிவான்
கேட்டும் கொது ஒரு சந்திரோத்ஸவம் தெய்வீக திவான் சந்திர சகா?

○ 聖王の御代

செகண்டரி

விருந்திப் பார்ப்பவர்களுக்கான விவரிப்பி

பலதரப்புகளாக, அபிவிருத்தித் திட்டங்களை
கரிப்பதன் கருத்துக்களுடன் எங்கேயும் உடனடியாக உடனடி

மிகக்குதற்பாடக கிராமங்களுக்கிடையேயான புதிப்பங்களின் வருகை- தொடர்பு சாதனங்களின் வருத்தியல் ரீதியான ஆதரவுகள் என்பன கிராமப்புறங்களில் எவ்வளவோ மாறுதல்களை எடுத்து வந்துள்ளன. உதை மந்து- கிரிக்கட் போன்றவற்றின் வருகை கிராமங்களில் வழக்கிலிருந்து பல விளையாட்டு வடிவங்களை மறக்கச் செய்து விட்டது. இதனால் ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடன் 1986ம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தைக் கழகத்தில் வைத்து எவ்வளவு என்பதை ஒரு விவரணப்படம் தயாரிக்கும் நோக்குடன் திரைக்கதைப் பிரதி ஒன்று உருவாக்கப்பட்டு தவிர்க்கமுடியாதபடி அம் முயற்சி நிறைவேறாது போயிவிட்டது. அப்பிரதியில் இருந்து சில விளையாட்டுக்களை இங்கு அறிமுகம் செய்வதன் என்று நினைக்கிறேன்.

உச்சிக்கிற கார்த்திகையில் பெண்களில் வடிவங்களில் சிறிசில் வித்தியாசங்கள் காணப்பட்டாலும் எமது கிராமப்புறங்களில் இவ்விளையாட்டுக்கள் பரவலாக வழக்கிலிருந்து இருக்கின்றன. இந்த அறிமுகப்படுத்துகின்ற விளையாட்டுக்கள் கல்முனையை பிரதேசத்தில் வழக்கிலிருந்து காணப்படங்களில் அவதானிக்கப்பட்டனவ.

1. மாங்கொத்து

கற்றிக்கூற்றி வரக்கூடிய சுற்றுப்பெயிதான வட்டம் தேவையற்ற என்பதால் குறைந்த பட்சம் பதிலம் மட்டவாசியுடன் இதில் பங்கு கொள்வர். வட்டவடிவத்தில் எல்லோரும் அமர்ந்திருக்க ஒருவர் கையில் மாங்கொத்துடன் வட்டத்தைக் கற்றிக்கூற்றி வருவார். மனாப்பிரதேசமே இவ்விளையாட்டுக்கு வீதம்மிப்பதும்.

கற்றிவழங்கும் அமர்ந்திருப்பவர்களும் உருவாக்கிறபாணியில்

"கொத்திருந்து கொத்து"

"என்ன கொத்து"

"மாங்கொத்து"

"போட்டுட்டிப் போடுக"

என சிறிது நேரம் கொல்லிக்கொண்டிருக்கையில் திடீரென மாறாமது ஒருவருக்குப்பயனனால் சுற்று வந்த மாங்கொத்தைப் போடுவார்.

(அடுத்த இதழை மடிப்பிக்கின்றபோது)

© ஜூன் 1991

நன்றிகளுக்கும் புகை

- 1 அம்மாஸ்டி இன்டர்நேஷனல் தவம்ப் 1991
- 2 ராகுநிதி
- 3 ராகப்பிரவாகம்
- 4 ரஷ்யப்புரட்சி இலக்கிய சாட்சியம்
- 5 பெர்டொஸ்ட் பிரக்டிஷன் கவிதைகள்
- 6 நெல்லுச்சொறு

இவை